

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] mumsaldersgrænser for ansættelse i statens tjeneste. På tjenestemandsområdet er dette en afgørende forskel i forhold til tilstanden, som den var, før vi fik tjenestemandssreformen i 1969. Før dette tidspunkt kunne der ikke ske ansættelse i tjenestemandsstilling med pensionsret efter det fyldte 40. år, medmindre særlig hjemmel på normeringslov var blevet tilvejebragt, men i praksis var maksimumsalderen for ansættelse i tjenestemandsstilling væsentlig lavere, idet det i et cirkulære fra 1947 var udtalt, at tjenestemandsansættelse af hensyn til statens pensionsbyrde skulle ske i en så tidlig alder, som det var muligt under hensyn til stillingens karakter og til den uddannelse, der var nødvendig til stillingens bestridelse. Dette blev altså ændret ved tjenestemandssreformen i 1969. Maksimumsaldersgrænsen for ansættelse i tjenestemandsstilling blev afskaffet, og der blev tilvejebragt mulighed for en pensionsindtjening pro rata i forhold til ansættelsestidens længde.

I tjenestemandsslovens § 4 er det udtalt, at ansættelse som tjenestemand forudsætter, at vedkommende efter bl. a. sin alder er i stand til at bestride tjenesten i den pågældende stilling, og at betingelser med hensyn til bl. a. alder, hvor sådanne ikke er fastsat i den øvrige lovgivning, kan fastsættes af ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen eller for bestemte grupper af tjenestemænd af vedkommende minister.

I henhold til denne bestemmelse har lønnings- og pensionsministeriet i en skrivelse dateret 24. september 1969 til samtlige ministerier og institutioner overladt det til vedkommende ministerium eller institution selv at bedømme, hvorvidt en ansøger efter sin alder er i stand til at bestride den pågældende stilling. Der kan derfor godt af de enkelte styrelser være fastsat maksimumsaldersgrænser for ansættelse i visse stillinger eller grupper af stillinger — eller rettere, det er der. Jeg vil dog fremhæve, at fastsættelsen af sådanne grænser almindeligvis er begrundet i saglige tjenstlige hensyn. Dette gælder således for personale, der antages med henblik på en speciel uddannelse, der er nødvendig for tjenestens udførelse, f. eks. inden for de store etater og inden for politiet.

Hvad der gælder for tjenestemandsstillingen,

gælder også for stillinger, der besættes på andre vilkår end tjenestemandsvilkår. Der er således ikke i nogen af de af lønnings- og pensionsministeriet indgåede overenskomster med faglige organisationer eller på anden måde fastsat maksimumsaldersgrænser for ansættelse. Det er mig da også bekendt, at der bl. a. inden for funktionærområdet i ikke ringe udstrækning finder ansættelse sted af personer i fremrykket alder.

Jeg er enig med hr. Simonsen i, at der bl. a. af hensyn til den strukturudvikling, vi oplever i vort samfund, og ønskeligheden af større bevægelighed på arbejdsmarkedet ikke ud fra aldersmæssige synspunkter bør lægges hindringer i vejen for ansættelse af kvalificerede personer i statens tjeneste. Staten har en naturlig pligt til og også interesse i at beskæftige personer også i en mere fremrykket alder.

Som nævnt er der da heller ingen generelle regler, der hindrer dette, og hvor der måtte forekomme maksimumsaldersgrænser for ansættelse fastsat af styrelserne, vil der almindeligvis ligge særlige tjenstlige hensyn til grund derfor. Skulle der kunne påvises konkrete tilfælde, hvor maksimumsaldersgrænser måtte være fastsat, uden at sådanne særlige hensyn er iagttaget eller foreligger eller har tilstrækkelig begrundelse, hvilket jeg ikke på forhånd tør bestride at der kan, eventuelt som en reminiscens fra den ordning, der gjaldt før tjenestemandssreformen af 1969, vil jeg for mit vedkommende meget gerne medvirke til, at sådanne grænser afskaffes.

Jeg kan i øvrigt sige til hr. Simonsen, dels at jeg er bekendt med, at man inden for post- og telegrafvæsenet overvejer en betydelig forhøjelse af visse aldersgrænser, dels at jeg på foranledning af det ærede medlems spørgsmål, fordi jeg føler, at det rører ved et problem, som er centralt, har anmodet departementet om at indkalde oplysninger fra styrelserne om de retningslinjer, der anvendes på grundlag af den skrivelse, jeg nævnte, som lønnings- og pensionsministeriet i sin tid udsendte, idet jeg altså også anser det for magtpåliggende, at tjenestemandssreformens intentioner efterleves på dette område.

Simonsen: Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen, ikke mindst for de sidste